

Kondor Katalin: Adventben

2019 december 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„Jöjjön el a Te országod”

Itt az ideje, hogy a politikusok, vallási vezetők az európai születésű és gyökereit üldözötték érdekeit is figyelembe vegyék, és hozzákezdjenek a védelem megszervezéséhez.

Lehet tagadni – meg is teszik sokan –, de akár tetszik valakinek, akár nem, ha Európában nőtt fel, keresztény alapokon nyugvó kultúrát kapott ajándékba. Nem kellett hozzá hitű katolikusnak, reformátusnak, evangélikusnak lennie, amit készen kapott – gyönyörű templomokat, palotákat, festményeket, zeneműveket, tízparancsolatot –, azt tagadhatatlanul keresztény gyökerekből táplálkozva alkották meg az építészek, festőművészek, zeneszerzők, írók és költők. Hogy most olyan korban élünk, amely mindent megpróbál lerombolni, amit ezek az alkotások sugallnak, ami belülről épít: identitást, hitet, nemzeti hovatartozást, hagyományt, nemzethez való hűséget és szeretetet, azt sajnos szintén nem lehet tagadni.

Az advent sem azt jelenti már, amit eredetileg jelentett, egyfajta elcsendesedést, gondolkodást fontos dolgokról, a megváltásról, a jelképek értelméről, de mindenekelőtt saját magunkról, megpróbáltatásainkról és bizalmunkról egy felsőbbrendű erőben, a Teremtő és a teremtés csodájában. Mintha szándékosan mozgósítanának arra ismeretlen és gonosz erőket, hogy nem kell hinnünk semmiben. A csend, a belső csend erejében végképp nem. Helyette itt van nekünk az ordító külvilág, amely a pénz körül járja ördögi táncát, s ebben a zajban sokakat fog körül a magány, lelkükre telepszik az elhagyatottság.

„Jöjjön el a Te országod” – mondja a Miatyánk, a legegyszerűbb imádság, amelyet a „keresztény” kultúrájú Európa kinevet. És meggyaláz. Merthogy nem a „Te országod” van eljövőben, legalábbis egyelőre és láthatóan nem, hanem pont az ellenkezője.

Nem tudom, igaz-e vagy csak a mostanában egyre szaporodó provokációk egyike az a hír, amely a minap érkezett, miszerint homoszexuális témájú oltárképet avattak advent kezdetén a svédországi Malmöben, a Szent Pál-templomban. Lényegében mindegy is, igaz-e vagy sem, hiszen már azzal, hogy valaki hírül ad vagy éppen hazudik egy ilyen eseményt, provokál, és nyilván szándékosan teszi. És persze itt van nekünk a karácsonyi „ajándéknak” is felfogható számos hír a jelen keresztényüldözéseiről, a kékes támadásokról, amelyeket az egyre szaporodó, a „rendéség pár nap alatt elfogta” kezdetű örömjelentések kísérnek. Mintha ez megnyugtathatna bárkit is, aki normálisan gondolkodik!

A leégett vagy leégetett Notre-Dame hasznosítására állítólag számos ötlet született, például olyan is, hogy legyen vásárcsarnok, zöldségpiac belőle. Mondhatná az ember, legyen, mit érdekel bennünket, hogyan oldják meg a franciák ezt

a hatalmas dilemmát? Csak éppen az a baj ezzel, hogy – meglehetősen tévedek – szándékos és színtiszta provokáció az egész. Mint az életünk. Itthon és szerte a világban egyaránt. Egész pályás letámadás? Igen, az. Legszenvedtebb ünnepeink és jelképeink gátlástalan rombolása.

És az egyházak szavát sem igen hallani. Világok bánata és világok reménye sűrűsödik az adventi vágyakban. Mármost a hívőkében.

A nagyon „felvilágosultakéban” meg ott az ostoba magabiztosság, amellyel a világ urainak szerepét játsszák. Beképzettek és cinikusak, mint Gounod Faustjában Mefisztó: „Eladó az egész világ..., áll a hajszá, áll a bál a pénz körül, járja koldus és király, a Sátán örül. (...) Eladó az erény és a bűn, mert a pénz nem ismer Istent, a pénz legázol mindent..., és a Sátán örül.” Hát, mostanában sokszor örül, az biztos.

Ravasz László református lelkész–püspöknek erősen az egyik prédikációs könyvecskéjét. Nem kell hívőnek lenni ahhoz, hogy felfogjuk azt, amit idézek tőle: „Nekünk szükségünk van egy másik országra, mert ez nem az igazi. Ebben csak

a testünk van otthon, és nekünk szégyellnünk kell ezt az otthonunkat.

A lelkünk kivágyik innen, elégedetlen a földdel, a vegetatív étellel, a világ hiúságaival és csalódásaival. (...) Jaj nekünk, ha megelégszünk ezzel a világgal, ha rajta túl lévő célokat és értékeket nem látunk. (...)

A világot mindig azok mentették meg, akik elégedetlenek voltak. (...) Jöjjön el a Te országod! Milyen ez az ország, és hol található fel? (...) Nincsenek határai, nem politikai és nem földrajzi fogalom. Lélek ez, belső életminőség. (...) Mi ez az adventi vágy? Az a szenvedély, amivel a torzó liheg az istenkép után, amellyel a megromlott világot és az elesett embert régi dicsőségébe visszahelyezi.” Érti, aki akarja.

Fel kell emelnünk a szavunkat az üldözöttek érdekében – mondják a politikusok, vallási vezetők közül néhányan. Jó lenne észrevenniük, végképp itt az ideje, hogy az üldözött Európát, pontosabban az európai születésű és gyökere európai üldözöttek érdekeit is komolyan figyelembe vegyék, és hozzákezdjenek a valódi védelem megszervezéséhez. Erre várunk. Advent van.

Fentebb a sportvilágból vett kifejezést használtam: egész pályás letámadás, amiben évek óta élünk. Meg hazugságtengerben. Maradva a sportkifejezéseknél: csak nehogy K.O. legyen belőle!

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló